

fra den højtærede Minister af 17. August 1920: „Umiddelbart efter den første Kundgørelse om Valget skal en af Kirkeforstanderskabet udarbejdet Liste fremlægges til almindeligt Eftersyn.“ Rundt om i den almindelige læge Befolkning forstaaer man heller ikke dette. Ved et Møde i Vedsted udtalte Amsraadsmedlem Jessen, Bøgelund, spørgende: Er en Mand fri for at betale Kirkeskat, naar han ikke melder sig til Valglisten? Han kunde ikke forstaa andet; han mente ikke, at der kunde være Tale om at kræve Skat af Folk, naar man ikke giver dem Valgret. Det vil ogsaa give Bagslag, dersom disse Love gennemføres i Huj og Hast. Det er en menig sønderjydsk Røst, men det er en anset Mand, et Amsraadsmedlem, der udtaler dette, at han ikke kan faa i sit Hoved, at man kan kræve Skat af Folk, uden at de har Valgret. Jeg fremhævede det ved første Behandling. Nu lyder det ude omkring fra Folk, og de Herrer af Venstre og det konservative Folkeparti kan være forvisset om, at det Spørgsmaal vil de møde mange Steder, og stadig voksende i den kommende Tid, og ikke mindst voksende, efterhaanden som Kirkeskatten vokser. Et Vidnesbyrd om, hvor stærkt denne Bevægelse er ved at gøre sig gældende ogsaa i kommunale Kredse, er et Møde i De samvirkende Sogneraadsforeningers Bestyrelse, som blev holdt for nogen Tid siden, hvor man ogsaa diskuterede dette Emne om Kirkebeskatningen, og hvor der var Utilfredshed med, at Kommunalbestyrelserne, hvis disse Love gaar igennem, ikke faar samme Indflydelse som hidtil paa den kirkelige Beskatning; og et Medlem af Overbestyrelsen for De samvirkende Sogneraadsforeninger i Danmark stillede Forslag om, at man skulde kræve, at Kommunalbestyrelserne bevarede denne Indflydelse. Dette Krav mødte Modstand fra nogle Sider, men Tilslutning fra andre Sider og blev endelig vedtaget med 11 Stemmer mod 10. De samvirkende Sogneraadsforeninger i Danmark har ogsaa gennem deres Overbestyrelse med et Flertal udtalt sig imod et væsentligt Princip i hele denne nye, kirkelige Lovgivning. Jeg tror, det er et Tidens Tegn, som de Herrer vilde gøre vel i at agte paa. Betynderligt er det for øvrigt — i en Tid, hvor der ikke kan holdes et Udvalgmøde paa Rigsdagen og ikke kan foregaa en Kommissionsbehandling, uden at Bladene straks omtaler, hvad der sker —, besynderligt er det, at om dette Bestyrelses-

møde i De samvirkende Sogneraadsforeninger har der i hele Pressen været fuldkommen Tavshed. Man forstaaer at bevare Tavsheden om det, man ikke ønsker skal blive for stærkt udbredt. Nu har jeg røbet Hemmeligheden, som ingen Hemmelighed er, for det er en officiel Vedtagelse af Sogneraadsforeningernes Bestyrelse.

Vi maa fra socialdemokratisk Side, ogsaa i positive Ændringsforslag, hævde de Principper, vi gjorde gældende ved Lovforslagets første Behandling, og som vi har gjort gældende, saa længe vi paa Rigsdagen har beskæftiget os med kirkepolitiske Sager. Vi foreslaar altsaa til det foreliggende Forslag om Menighedsraad de Ændringer, at der ikke skal behøves Tilmelding, men at alle Medlemmer af Folkekirken, der ikke har faaet en vanærende Straf, som de ikke har faaet Oprensning for, skal have Valgret. Vi foreslaar, at Præsterne ikke skal være selvskrevne Medlemmer af Menighedsraadene, vi kan ikke gaa ind paa nogen som helst Privilegier, heller ikke paa dette Omraade; vi foreslaar, at de kommunale Revisorer skal revidere Menighedsraadenes Regnskaber, og at i Sogne, hvor der ikke bliver etableret Menighedsraad, skal det være Kommunalbestyrelsen, der overtager disses Funktioner, hvad der ifølge hele vort Grundstandpunkt kun er rimeligt, saa længe vi har en Folkekirke, idet vi ligesom Odense- og Rødding-Møderne hævder meget bestemt, at Menighedsraadenes Opgaver kun skal være af stedlig, økonomisk og administrativ Art. Derfor vil vi heller ikke have, at de udvalgte Menighedsraadsmedlemmer skal afgive nogen religiøstfarvet Erklæring. Vi ønsker ikke, at Menighedsraadenes Samtykke skal kræves til Indførelse af autoriserede Hjælpe midler ved Religionsundervisningen i Folkeskolen eller under Konfirmationsforberedelsen. Hvad Præstevalget angaar, ønsker vi, at det ikke skal ligge i Menighedsraadets Haand, men i Sogne menighedens Haand, altsaa være direkte Præstevalg, som de jo ogsaa, om end i indskrænket Form, dog i Princippet har haft i Sønderjylland, men nu skal give Afkald paa. Og hvor et Menighedsraad med to Trediedeles Majoritet ønsker at faa en bestemt Ansøger til Præst, foreslaar vi, at han skal indstilles. Dette er Ændringsforslag, som vi tillader os at stille til det første af de 9 kirkelige Lovforslag. De falder paa mange Punkter